

Resolució 48/2022, de 27 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 928/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Vilanova del Vallès**Informació reclamada:** Expedient d'instal·lació de càmeres de videovigilància.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: De l'article 164 TRLMRLC transcrit se'n desprèn que el seu apartat 5 declara el dret a còpia sense condicionar-lo, com pretén l'informe municipal, al supòsit d'accés directe de l'article 164.2 TRLMRLC, de manera que la interpretació restrictiva que defensa l'Ajuntament de Vilanova del Vallès d'entendre'l aplicable només al règim d'accés directe de l'apartat 2, excloent de pla aquest dret de còpia a totes les peticions d'informació via Alcaldia garantides per l'article 164.3 TRLMRLC, suposa una interpretació molt lesiva de l'abast i aplicació del dret a còpia de les persones electes establert a l'apartat 5, que no troba justificació ni en la seva literalitat ni en la pròpia sistemàtica del precepte legal. D'aquest article 164 TRLMRLC, que constitueix el règim jurídic aplicable de manera directa i principal a l'accés a la informació dels membres de les corporacions locals catalanes, desplaçant la regulació que en pugui fer una norma de rang reglamentari i temporalment anterior a la llei catalana, se'n desprèn igualment un reconeixement del dret d'accés dels regidors i regidores a la informació de la seva corporació aliena a la relacionada amb les seves funcions delegades o diferent de la documentació que s'hagi de tractar als òrgans col·legiats als què pertany, que només pot ser limitada per les causes legalment establertes a l'article 164.3 TRLMRLC (vulneració del dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial), degudament motivades i justificades per l'Alcaldia en resolució expressa dins dels 4 dies següents a la sol·licitud. Per tant, tot i que es tracta d'un règim d'accés sotmès a autorització prèvia de l'Alcaldia, aquesta autorització no és discrecional ni lliure, ni sembla acomodar-se al terme "accés pregat" amb què s'hi refereix l'informe municipal, sinó que és un règim d'accés legalment garantit i protegit, no sotmès al criteri de l'Alcaldia i que només pot ser denegat per alguna de les causes legalment establertes, degudament justificades.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Còpia. Reclamació contra desestimació. Règim especial d'accés. Dret a còpia. Mediació sense acord.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 20 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 928/2021, presentada per un regidor contra l'Ajuntament de Vilanova del Vallès, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 6 de juliol de 2021 el regidor reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Alcaldessa de Vilanova del Vallès: "El Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, disposa en relació als drets i deures dels membres dels ens locals de Catalunya, concretament l'article 164 -Dret a informació. Que amb l'empara la Llei 19/2014 del 29 de desembre, de Transparència, Accés a la Informació i Bon Govern. Que a l'empara del nostre dret, com a membres electes d'aquest Ajuntament d'obtenir tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis d'aquesta corporació, i que ens són necessaris per al desenvolupament de les nostres tasques de Regidors. Que aquest grup ha accedit de nou a l'expedient 1162/2020 sobre les càmeres de les illes de contenidors, per tal de comunicar els arxius que en volem còpia, segons ens va demanar alcaldia. Que una vegada consultat sol·licitem còpia dels següents documents (nom arxiu): -PRO-FORMA- Adjudicació del contracte. – condicions d'aplicació Protecció de Dades – Dubtes legals aportat per Alphanet – Registre d'Activitats Tractament (RAT) – CE Alphanet 1 –CE Alphanet 2 – Localització illes de contenidors. Per tot això sol·licitem: Que se'ns faci arribar còpia dels documents esmentats".
3. El 4 d'agost de 2021 l'Alcaldessa de Vilanova del Vallès respon a la sol·licitud anterior en els termes següents: "En relació a la vostra sol·licitud de data 6.7.2021, reg. entrada 248 en què demaneu còpia de diversa documentació corresponent a l'expedient 1162/2020, tinc a bé comunicar-vos que la Jurisprudència ha establert de manera rotunda que el dret d'informació que tenen els regidors no arriba al dret a obtenir còpies (Sentència de Tribunal Suprem de data 11 d'octubre de 2002, Sentència de Tribunal Superior de Justícia de Castella i Lleó, de data 4 de novembre de 2005), que a l'aplicar l'article 77 LRBRL i 14 i següents del ROF diferencien la petició d'accés als antecedents i dades enfront de les sol·licituds d'expedició de fotocòpies (en aquesta línia, Sentències del Tribunal Suprem del 19 de juliol de 1989, 5 de maig de 1995 i 21 d'abril de 1997, citades i analitzades per la Sentència de Tribunal Suprem de 16 de març del 2001). De l'anàlisi Jurisprudencial s'infereix que en el desenvolupament del dret de participació política recollit en l'article 23.2 de la CE, i del que emana el dret d'informació dels regidors, no hi ha cap norma que consagri el dret dels regidors a obtenir de manera indiscriminada còpies legítimes o fotocòpies dels documents que integren expedients, no essent necessari el lliurament de còpia encara que sí la seva exhibició a la dependències municipals si s'obté prèviament el permís de l'Alcaldessa, al no ser un supòsit dels que estableix l'article 15 del ROF (informació que competeixi al regidor que ostenta delegacions, documentació íntegra dels assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions a les quals se'ls convoqui o documentació que és de lliure accés per a qualsevol ciutadà). En conclusió, d'acord amb l'article 16 del ROF el lliurament de còpies es limitarà als casos esmentats d'accés lliure

dels regidors a la informació i als casos en què això sigui expressament autoritzat per la Presidenta de la Junta de Govern. Per tant, en el cas de la petició, al no ser un supòsit de lliure accés dels regidors, el lliurament de còpies no queda autoritzat per aquesta Presidència, si bé podeu accedir a la informació sol·licitada, no pel lliurament de còpies, sinó per la consulta dels documents sol·licitats, a la sala de reunions de la primera planta de l'Ajuntament, on tindreu a la vostra disposició tot l'expedient en un ordinador autònom, d'acord a la resposta donada a la vostra petició E.291, en horari de dilluns a divendres de 9 a 14 h. Així mateix us recordo que l'accés a la informació municipal per raó de les funcions que tenen encomanades els regidors, s'han de regir pel deure de reserva imposat per la normativa de règim local, pel principi de limitació de finalitat (article 5.1.b) RGPD) i el deure d'integritat i confidencialitat (article 5.1.f) RGPD)".

4. La Reclamació presentada el 20 d'octubre de 2021 indica que ha pogut tenir accés amb vista a l'expedient, però que se li n'ha negat la còpia, motiu pel qual presenta la reclamació.
5. El 27 d'octubre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 28 d'octubre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. L'11 de novembre de 2021 la GAIP rep l'informe municipal, que reitera els arguments indicats a l'antecedent 3 per oposar-se a la pretensió de còpia, i que indica una tercera persona afectada en el cas de l'accés a un expedient sancionador.
8. El 16 de novembre de 2021 la GAIP notifica la Reclamació a la tercera persona afectada i la convida a participar al procés de mediació o a oposar-s'hi, si és aquest el cas. També notifica a les parts la suspensió del termini per resoldre causada per aquest fet. La tercera persona afectada accedeix a la notificació el 26 de novembre de 2021 però no en dona cap resposta a la GAIP.
9. En data 13 de gener de 2022 es celebra la primera sessió de mediació entre les parts, que finalitza sense acord, segons consta a l'Acta que s'incorpora a l'expedient. La persona

mediadora dona per finalitzada la mediació i adverteix a les parts que el procediment continuarà de forma ordinària amb resolució de la Comissió.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament, el què ha estat qüestionat per part de l'Ajuntament en el marc de la mediació. Correspon, per tant, avaluar prèviament l'admissibilitat de la reclamació. Aquesta Comissió ve entenent que la condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació des de la Resolució de la Reclamació 3/2016, i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ho va confirmar en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals. El TSJC, en aquesta Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, mancaria de lògica que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que “tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció”, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers” (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a

formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la sessió de mediació, el vocal mediador de la GAIP ha constatat que l'acord de les parts no és possible, i d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, ha donat per finalitzada la mediació. Per tant, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió de còpia de documentació, que és l'objecte de reclamació

3. Dret a còpia de la informació reclamada

La discrepància entre les parts que és objecte d'aquesta reclamació és la pretensió d'obtenir còpia de determinats documents als quals la persona reclamant, regidora, ja ha tingut accés amb vista, que es va formular el 5 de juliol, i que formalment va ser desestimada el 4 d'agost. L'Ajuntament fonamenta jurídicament la seva posició en aquest procediment en l'atribució de potestat discrecional a l'Alcaldia per decidir si concedeix o no còpia de la documentació a la que les persones regidores no tenen un règim d'accés directe, però no justifica de manera concreta els motius pels quals l'Alcaldia ha decidit, en ús d'aquella facultat discrecional que li atribueix, la denegació de les còpies objecte de reclamació. La denegació de la còpia que ara es revisa no es fonamenta, per tant, en cap límit a l'accés, sinó en la pròpia capacitat discrecional per acordar-la, motiu pel qual resulta necessari referir-s'hi seguidament.

Aquesta Comissió, en l'avaluació de la Reclamació 23/2016 presentada per un membre d'una Diputació contra la decisió del seu President de negar-li la còpia d'una documentació amb argumentacions molt similars a les que sosté aquí l'Ajuntament de Vilanova del Vallès ja va sostenir en la seva Resolució estimatòria (confirmada per la Sentència del Tribunal Superior de Justícia esmentada al FJ primer) que d'acord amb el règim local de Catalunya les persones regidores tenen el dret a còpia dels documents de la corporació. Així ho justificava el seu fonament jurídic segon: "En aquest cas, el que es discuteix no és el dret d'accés del diputat reclamant a la informació sol·licitada (accés que reconeix la resolució impugnada de 23 de març de 2016, que de fet s'havia d'entendre ja estimat per silenci positiu en no haver-se dictat resolució denegatòria expressa en el termini de quatre dies des de la data de presentació de la sol·licitud –com es veurà al següent FJ–, i que, segons l'informe de la Diputació, s'ha produït efectivament el 31 de març), sinó l'abast del dret a obtenció de còpia de la documentació sol·licitada. Segons la Diputació (antecedents núm. 3 i 7), el dret a la informació dels electes locals no comporta necessàriament el dret a obtenció de còpia, i per tal que aquesta sigui lliurada cal que la persona reclamant, després de consultar presencialment la informació, formuli una nova petició més concreta per escrit on individualitzi els documents dels quals la vol obtenir, i que "s'autoritzarà, si procedeix". Aquesta interpretació trobaria el seu fonament en la jurisprudència del Tribunal Suprem que cita. Per la seva banda, la persona reclamant considera necessari "disposar de fotocòpia [...] per poder analitzar [la informació sol·licitada] amb calma i desenvolupar, així, la tasca que considerem que ha de fer un partit polític a l'oposició".

El Tribunal Suprem, certament, a les sentències citades per la Diputació i a moltes altres (com la Sentència de la Sala 3a de 29 de març de 2006, ECLI:ES:TS:2006:2554, que fa una bona síntesi de la seva jurisprudència) ha assenyalat que el dret fonamental de participació política de l'article 23.2 de la Constitució inclou el dret d'accés a la informació dels electes locals, però no el d'obtenir còpia dels documents; i que el dret a còpia no és incondicionat i s'ha de

ponderar amb la pertorbació que el lliurament d'un volum excessiu de còpies pugui ocasionar en el funcionament de l'ens local, atenent els mitjans de què disposi.

Tanmateix, la Diputació oblida assenyalar que el propi Tribunal Suprem ha subratllat, en aquestes mateixes sentències, que “recae sobre el Ayuntamiento destinatario de la solicitud de copia la carga de justificar y motivar su denegación”, sense que pugui “exigirse al interesado que justifique adicionalmente la utilidad o conveniencia de las copias solicitadas para el desempeño de la función de control político que corresponde al cargo de concejal” (FJ quart de la Sentència de 29 de març de 2006 abans citada).

D'altra banda, aquesta jurisprudència s'ha trobat molt condicionada per la regulació legal del dret d'accés dels càrrecs electes locals continguda als articles 14 a 16 del ROF i per les limitacions imposades pels apartats 7 i 8 de l'anterior article 37 LRJPAC (l'esmentat apartat 7 exigia “formular una petició individualitzada dels documents que es vulguin consultar”), normes estatals aplicables als supòsits de fet sobre els quals s'ha pronunciat el Tribunal i que han estat notablement ampliadess pel legislador català de règim local i per la vigent legislació estatal i catalana de transparència.

Segons l'article 16.1.a ROF, “el libramiento de copias se limitará a los casos citados de acceso libre de los Concejales a la información y a los casos en que ello sea expresamente autorizado por el Presidente de la Comisión de Gobierno”. Els supòsits d'accés lliure (no sotmès a prèvia sol·licitud escrita) són els establerts a l'article 15 ROF, en termes semblants als de l'article 164.2 TRLMRLC: informació relativa a les funcions delegades específiques que tingui assignades el càrrec electe, informació corresponent als assumptes que hagin de ser tractats pels òrgans col·legiats als quals pertanyi el càrrec electe, resolucions i acords adoptats per qualsevol òrgan de l'ens local, i informació que sigui “de lliure accés” per a la ciutadania. Aquest darrer supòsit és el que ha portat el Tribunal Suprem, a la jurisprudència esmentada, a aplicar els requeriments dels apartats 7 i 8 de l'anterior article 37 LRJPAC.

Doncs bé, el legislador català de règim local ha ampliat notablement el dret a obtenció de còpia dels càrrecs electes locals quan, a l'article 164.5 TRLMRLC, el reconeix sense excepcions ni matisacions per a tots els tipus d'informacions a les quals tinguin accés, ja siguin les d'accés “lliure” o les sotmeses a prèvia sol·licitud escrita: “Els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida”. Aquesta no és l'única ampliació o “millora” del dret d'accés a informació dels càrrecs electes introduïda pel legislador català respecte els preceptes esmentats del ROF. Altres ho serien l'escurçament en un dia del termini de resolució de les sol·licituds d'accés (el termini de cinc dies contingut a l'article 14.2 ROF passa a quatre dies a l'article 164.3 TRLMRLC) o la previsió expressa dels

(cinc) únics límits que poden ser invocats per denegar la sol·licitud d'accés a la informació (article 164.3 TRLMRLC).

La regulació general del dret d'accés també és en l'actualitat molt més àmplia que sota la vigència de l'anterior article 37 LRJPAC. Pel que fa als aspectes aquí considerats, ara ja no es requereix que es formuli petició individualitzada dels documents que es vulguin consultar (sens perjudici que la sol·licitud hagi de ser suficientment precisa –article 28 LTAIPBG, que obliga a l'Administració a ajudar a concretar la petició quan sigui necessari–) i l'Administració té l'obligació de motivar l'establiment d'una forma d'accés a la informació diversa de la sol·licitada (article 34.4.c LTAIPBG), que és la que s'ha de concedir com a regla general (article 36.1 LTAIPBG). De fet, tot i no excloure que en casos degudament justificats es pugui permetre només la consulta presencial de la informació (en particular, quan així ho exigeixi l'aplicació d'algun límit legal a l'accés), l'LTAIPBG pressuposa en tot moment que la regla general ha de ser el subministrament material de la informació, donant només un cert marge d'apreciació a l'Administració a l'hora de determinar el format en què aquesta pot ser subministrada (article 36.2 LTAIPBG). També s'estableix ara l'obligació de lliurament gratuït de les dades per correu electrònic, quan existeixin en format electrònic, com succeirà molt sovint (article 37.1 LTAIPBG). Aquest enfocament és coherent amb la importància que el subministrament material de la informació pública té per tal que aquesta pugui ser examinada amb el suficient deteniment i ser objecte de control efectiu i ple aprofitament per part de la ciutadania. Com s'ha assenyalat en el fonament jurídic precedent, aquesta regulació és d'aplicació supletòria al dret d'accés dels càrrecs electes locals i confereix un conjunt mínim de garanties que no poden ser obviades per les administracions catalanes al resoldre les peticions que aquells els puguin adreçar.

De tot l'anterior es desprèn, per tant, que els càrrecs electes dels ens locals catalans tenen un dret indiscutible a obtenir còpia –en paper o, quan estigui disponible, en format electrònic– de la documentació a la qual accedeixin, sense necessitat de formular ulteriors sol·licituds, i sense que existeixi marge de discrecionalitat de l'Administració a l'hora de decidir si l'atorga o no. La denegació de còpia, en els casos excepcionals en què es pugui admetre (p. ex., quan vingui exigida per l'aplicació d'algun límit legal o quan la sol·licitud de moltes còpies es formuli amb la sola finalitat de col·lapsar els serveis de la corporació, incorrent en abús de dret –en els termes restrictius exposats per aquesta Comissió a les resolucions sobre les Reclamacions 36/2015 i 7/2016, FJ 4–), o el seu lliurament en un format divers del sol·licitat (quan concorri alguna de les causes enumerades a l'article 36.2 LTAIPBG, aplicable supletòriament al dret d'accés dels càrrecs electes locals en virtut del segon incís de l'article 164.5 TRLMRLC), han de ser degudament motivats i acreditats per l'Administració a la resolució que es pronunciï sobre la petició d'accés, i la legalitat de la causa invocada pot ser revisada íntegrament per aquesta Comissió o els tribunals”.

Aquesta fonamentació jurídica de la Resolució de la Reclamació 23/2016 resulta plenament aplicable al cas i rebut, per tant, la pretensió de l'Ajuntament de Vilanova de sotmetre a l'autorització discrecional i lliure de l'Alcaldia la petició de còpies de documentació fora dels supòsits d'accés directe. La literalitat del precepte de la legislació catalana de règim local (article 164 TRLMRLC) que regula l'accés a la informació dels membres de les corporacions locals (parcialment reproduïda en el fonament jurídic anterior), estableix el següent:

“164.1 Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.

164.2 Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions quan:

- a) Exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.
- b) Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.
- c) Es tracti de l'accés a informació o documentació de la corporació local que sigui de lliure accés als ciutadans.

164.3 En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

- a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.
- b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.

164.4 El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici de l'obligació de facilitar a tots els membres de la corporació la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria. Quan es tracti d'un assumpte inclòs per declaració d'urgència, s'haurà de distribuir, com a mínim, la documentació indispensable per poder tenir coneixement dels aspectes essencials de la qüestió sotmesa a debat.

164.5 Els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida.

164.6 Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers.”

De l'article 164 TRLMRLC transcrit se'n desprèn que el seu apartat 5 declara el dret a còpia sense condicionar-lo, com pretén l'informe municipal, al supòsit d'accés directe de l'article 164.2 TRLMRLC, de manera que la interpretació restrictiva que defensa l'Ajuntament de Vilanova del Vallès d'entendre'l aplicable només al règim d'accés directe de l'apartat 2, excloent de pla aquest dret de còpia a totes les peticions d'informació via Alcaldia garantides per l'article 164.3 TRLMRLC, suposa una interpretació molt lesiva de l'abast i aplicació del dret a còpia de les persones electes establert a l'apartat 5, que no troba justificació ni en la seva literalitat ni en la pròpia sistemàtica del precepte legal.

D'aquest article 164 TRLMRLC, que constitueix el règim jurídic aplicable de manera directa i principal a l'accés a la informació dels membres de les corporacions locals catalanes, desplaçant la regulació que en pugui fer una norma de rang reglamentari i temporalment anterior a la llei catalana, se'n desprèn igualment un reconeixement del dret d'accés dels regidors i regidores a la informació de la seva corporació aliena a les funcions delegades de la persona regidora o diferent de la documentació que s'hagi de tractar als òrgans col·legiats als què pertany, que només pot ser limitada per les causes legalment establertes a l'article 164.3 TRLMRLC (vulneració del dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial), degudament motivades i justificades per l'Alcaldia en resolució expressa dins dels 4 dies següents a la sol·licitud. Per tant, tot i que es tracta d'un règim d'accés sotmès a autorització prèvia de l'Alcaldia, aquesta autorització no és discrecional ni lliure, ni sembla acomodar-se al terme “accés pregat” amb què s'hi refereix l'informe municipal, sinó que és un règim d'accés legalment garantit i protegit, no sotmès al criteri de l'Alcaldia i que només pot ser denegat per alguna de les causes legalment establertes, degudament justificades.

En la Resolució de 4 d'agost de 2021 de l'Alcaldia de l'Ajuntament de Vilanova del Vallès, objecte d'aquesta reclamació, no s'invoca cap límit a l'accés, que de fet ja s'ha permès i materialitzat, ni es justifica tan sols mínimament la desestimació de les còpies, més enllà de l'ús de la pretesa potestat de l'Alcaldia per negar-s'hi, i tot i que s'indica en el seu informe l'existència d'una persona afectada per un expedient sancionador, ni consta que sigui aquest expedient del què se'n sol·licita la còpia, ni s'ha invocat per l'Ajuntament que el lliurament a la

persona regidora de les còpies reclamades pogués vulnerar-li el seu dret a l'honor o al intimitat, ni tampoc, traslladada la reclamació a aquesta persona afectada, ha fet ella mateixa cap al·legació en aquest sentit. En tot cas, el deure de confidencialitat de la informació que s'imposa a l'article 164.6 TRLMRLC suposa una garantia per a aquesta persona afectada de què no se'n farà una publicació que pugui perjudicar-la.

Contradits, doncs, els arguments jurídics en què es fonamenta la desestimació de les còpies reclamades, vist que no s'invoquen límits a l'accés que justifiquin la desestimació de la sol·licitud, i considerant que tampoc s'han al·legat dificultats materials o pràctiques per a la realització de les còpies que justifiqui acotar la pretensió de la part reclamant, escau estimar la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir les còpies objecte de reclamació.

4. Seguiment de l'execució

L'article 45.3 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de gener de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 928/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de la documentació objecte de reclamació.
2. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès a que lliuri a la persona reclamant les còpies indicades a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, i a informar a la GAIP en aquest mateix termini de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 928/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.